

GAZETA LWOWSKA.

Z *Dotatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów.*
 Z *poczta kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont 7 centów*
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Francya. —
 Holandya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcya. — Azya. —
 Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. dyrekcya finansów krajowych nadała posadę asystenta urzędu podatkowego drugiej klasy asystentowi trzeciej klasy *Edmundowi Veith*; potwierdziła na stałych asystentów urzędu podatkowego prowizorycznych *Władysława Wiśniewskiego, Szymona Zahatynskiego, Erazma Zabęckiego, Władysława Wesolowskiego, Karola Altenberg, Felicjana Milerowicza, Alexandra Lewickiego, Adolfa Wilczek, Emila Zygadłowicza i Franciszka Praszalowicza*, a prowizorycznymi asystentami urzędu podatkowego trzeciej klasy mianowała będących do dyspozycyi asystenta kasy zbiorowej *Henryka Nowotnego* i pisarza rogatkowego *Ludwika Jelinek*, tudzież praktykantów urzędu podatkowego *Antoniego Wolarskiego, Zygmunta Sokulskiego, Marcelego Powroźnickiego, Alfreda Czajkowskiego, Alexandra Bahrynowicza, Wilhelma Cossa, Karola Nittmann* i nadzorcę straży finansowej *Teofila Brzezowskiego*.

Lwów, 4. lutego 1860.

Ameryka.

(Wiadomości bieżące. — Arcyksiążę Ferdynand Maxymilian w Bahii. — Doniesienia z Buenos Ayres.)

Nowy Jork, 27. stycznia. Między demokratami przyszło do zgody, a ich kandydatowi, nazwiskiem Smith, z Karoliny północnej brakuje dzisiaj już tylko 3 głosów, by został prezydentem. Tak więc jest jeszcze nadzieja, że wybory na prezydenta będą już wkrótce ukończone. — Rząd peruwiański uchyla się od zlikwidowania długu swego, który należy się Stanom zjednoczonym. — Z Meksyku donoszą, że generał Acapules upewnił, jakoby w bitwie słocznej dnia 21. grudnia miało udział tylko 2000 żołnierzy, i że główny korpus z powodu zdrady generała Cortinas nie stanął na czas do walki, i natomiast dopuszczał się rozmaitych zdradności i łupieżstwa w okolicach powyżej Matamoras.

— Według doniesień dzienników angielskich z Bahii z 12go stycznia, zawinął tam Arcyksiążę Maxymilian dnia 10go. — Z Buenos Ayres otrzymano w Anglii listy z 28. grudnia. Wybory odbyły się spokojnie, a stronnictwo liberalne otrzymało przewagę. Obrót handlowy ożywił się wprawdzie nieco, lecz zawsze jeszcze obawiają się powrotu niepokoju. Generał Lopez opuścił miasto dnia 11go. Cła dyferencyjne zniesiono.

Hiszpania.

(Doniesienia z teatru wojny. — Zdobyte wojenna Królowej w ofierze. — Wojna marokańska.)

Madryt, 9. lutego. Przedwczoraj odbyła reszta hiszpańskiego wojska swój wjazd do Tetuanu, znaleziono tam 73 dział. Wojsko posyła Królowej ośm dział zabranych w okopach, dwie chorągwie i namiot Sidi-Achmeda. Z okrzykami radości przyjmowała dziś ludność Królowę w przejeździe do kościoła Atocha.

— W bitwie dnia 4. lutego poległo 10 oficerów i 58 szeregowców, a odniosło rany 53 oficerów i 711 szeregowców hiszpańskich.

— Okazuje się to z księgi błękitnej, przedłożonej niedawno w parlamencie, i która między innymi zawiera korespondencję przed rozpoczęciem wojny marokańskiej posła angielskiego w Madrycie z ministeryum angielskim i hiszpańskim ministeryum spraw zewnętrznych, że Hiszpania nie zrzekła się bynajmniej posiadłości krajiny marokańskiej, położonej między Ceutą i Sierra Bullones, i tylko przyrzekała nie nadwierać handlu angielskiego z Tangerem, nie przedłużać posiadania marokańskich ziem, jak tylko na czas wojny, i nie zajmować takiego stanowiska, któreby dominować mogło wyraźnie nad cieśniną morską.

O zdobyciu Tetuanu przez wojska hiszpańskie, pisze *Pays* między innymi:

„Chorągiew Leonu i Kastylii, która niegdyś powiewała nad murami Grenady, kiedy to armia Izabelli pierwszej zdobyciem tego miasta położyła koniec panowaniu Maurów pod Boabdilem, zatknięta stoi teraz na wałach Tetuanu, gdzie ją zaniósł dzielny generał Izabelli drugiej. Armia marokańska pierzcha zupełnie; 8000 namiotów, artylerję i znaczną część przyborów wojennych zdobyli zwycięzcy, którym też i Tetuan poddał się bez żadnego oporu, a żołnierzy hiszpańskich, którzy obecnie obsadzili miasto i kasztele. powitano jako oswobodzicieli.

Cieszymy się szczerze z tego zwycięstwa odniesionego przez armię Jej Mości Królowej hiszpańskiej, i oddajemy słuszną pochwałę dzielnym żołnierzom hiszpańskim, których towarzysze walką wspólnie z naszymi także i w Kochinchinie. Świetne zdobycie krajów tych zostających pod panowaniem barbarzyńskim jest przysługą wyświadczoną całej Europie, a oprócz tego jeszcze i tryumfem słusznej i szlachetnej sprawy. To zwycięstwo oręza hiszpańskiego, o którym dowiedzieliśmy się z uczuciem radości, świadczy o świetnym postępie stosunków jednego z najdawniejszych i najszlachetniejszych narodów w Europie. Królowa Izabella II. przywróciła najprzód trwałą i mądrą politykę, wewnętrzną porządek w swych państwach, a teraz obudza dzielnością swjej armii dawną sławę wojskową kraju, którego chwała zdawała się być przyćmioną z powodu długoletniej wojny domowej. Pierwszą potrzebą społeczności jest porządek. Tylko rząd silny, trwały i uregulowany zdoła przewodniczyć narodom w wielkich przedsięwzięciach. Dodajemy tu jeszcze, że rząd Królowej Izabelli okazał niemniej umiar-kowania, jak i słusznej stałości w poprowadzeniu tej sprawy, której granice i cel zakreślił mądrze już od samego początku.“

Francya.

(Nota ministra spraw zagranicznych do pana Persigny. — Wykaz banku. — Wiadomości bieżące. — Znaczenie traktatu handlowego.)

Paryż, 10. lutego. Nowy francuski minister spraw wewnętrznych, p. Thouvenel wysłał pod d. 30. stycznia następującą notę do hrabiego Persigny, francuskiego posła przy dworze londyńskim:

„Panie hrabio! Poseł angielski udzielił mi depezy, w której pierwszy sekretarz stanu dla spraw zagranicznych, rozebrawszy w ogólności dzisiejsze położenie Włoch i wykazawszy konieczną potrzebę porozumienia się nad najstosowniejszymi środkami, by przywrócić trwałą i pomyślną stan rzeczy na półwyspie, objawia ogólne zasady, na których zdaniem rządu Jej król. Mości dałoby się przeprowadzić podobne porozumienie. W przekonaniu, że przedewszystkiem chodzi w tej sprawie o przyzwolenie Francyi i Austrii polecił rząd angielski lordowi Loftus zrobić podobne oświadczenie wiedeńskiemu gabinetowi, a mam zaszczyt przesłać w odpisie obydwu te dokumenta.

Zawierają jak się przekonasz panie hrabio, następujące cztery punkta:

1. Francya i Austria zaniechałyby mieszać się nadal w wewnętrzne sprawy Włoch, wyjąwszy gdyby zaważało je do tego jednomyślnie życzenie wielkich mocarstw.

2. Rząd cesarski miałby się porozumieć z Ojcem św. względem opuszczenia Rzymu, jak tylko pozwoliliby na to organizacya armii papieskiej i jak tylko wojska nasze mogłyby odejść, nie narażając na niebezpieczeństwo pokój publiczny. Także i Włochy północne miałyby wojska nasze opuścić w stosownej porze.

3. Wewnętrzna organizacya Wenecyi nie wpadałaby w obręb układów między mocarstwami.

4. Nakoniec miałyby rząd cesarski i rząd Jej król. Mości zaważać spólnie Króla sardyńskiego, by nie wyprawiał wojska do średnich Włoch, az różne państwa i prowincye nowem głosowaniem nowo wybranych zgromadzeń narodowych objawia uroczyste swe życzenia, a jezeli te zgromadzenia oświadczą się za wcieleniem, to Francya i Anglia nie miałyby sprzeciwiać się dłużej wkroczeniu wojsk sardyńskich.

Przedłożyłem Cesarzowi depezę lorda John Russel do lorda Cowleya, a zasięgnąwszy rozkazów Jego ces. Mości, uwiadomiłem posła angielskiego, jak zapatrujemy się na propozycje rządu Jej król. ang. Mości.

Pierwsza z tych czterech angielskich propozycji, powiedziałem mu, nie napotykałaby żadnej trudności. Zasada nieinterwencyi jest internacyjalna regułą, której wagi i znaczenia nikt lepiej nie

może oceniać odemnie, i zasada ta tworzy naszym zdaniem jedna z najgłówniejszych podstaw, chcąc szczerze i stanowczo załatwić kwestyę włoską. Jeżeli rząd cesarski sam interweniował, to ulegał tylko naciskowi stosunków, które zniewoliły go do tego ze względu na dobro Włoch samych, zawsze jednak za główny cel swych usiłowań na półwyspie poczytywał utrwalenie systemu, któryby wszelką wykluczał interwencję. Przekonanie nasze w tym względzie wypowiedział sam Cesarz nieraz otwarcie przy najuroczystszych okazjach. Propozycja rządu angielskiego ułatałaby przeto dyplomatyczne namaszczenie temu niezaprzeczeniu szczeremu i tylokrotnie ponawianemu życzeniu. Oświadczyłem lordowi Cowleyowi, że rząd cesarski przychyła się do tego bez wszelkiego zastrzeżenia. Dodałem nadto, że nasze zdanie nie zmieniło się nigdy w tym punkcie, i że czujemy się zupełnie upoważnieni, przyjąć tę propozycję, nie zapuszczając się w roztrząsania z innymi gabinetami.

Co do drugiego punktu chcąc obeznać postać angielskiego z sposobem myślenia cesarskiego rządu mogłem odwołać się do jego dawniejszych oświadczeń, a mianowicie do tych, jakie pełnomocnik francuski złożył w łonie pierwszego kongresu paryskiego. Dziś w tym okresie czasu, pragniemy usilnie, by usunęła się wojenna załoga z państw rzymskich. W równym stopniu życzy sobie rząd cesarski ewakuować prowincje lombardzkie, i tym sposobem położyć stanowczo koniec interwencji zbrojnej, którą ile możności ukrócić zmuszają nas zasady własnej polityki. Przyjmujemy radzi wniosek angielski tak co do państwa rzymskiego, jako też i co do Lombardyi, lecz rozważenie stosownej do tego sposobności jest tu wielkiej wagi, której nie zapoznaje sam rząd angielski, dlatego też mniemałem się upoważnionym do względów, które podobnież sam rząd angielski poczytuje za stosowne, to jest, aby przed ewakuacją Rzymu upewnić się naprzód, że dla stolicy apostolskiej nie wypłynie ztąd żadne rzeczywiste niebezpieczeństwo, tudzież aby ewakuacja prowincji lombardzkich nastąpiła dopiero wtedy, kiedy nową organizację Włoch zagwarantują wielkie mocarstwa bądź niemem bądź wyraźnym przyzwoleniem.

Przeciw trzeciemu wnioskowi powiedziałem posłowi angielskiemu, nie zdaje się powstać żaden zarzut, i rząd cesarski może się tylko zgadzać z nim w zasadzie. Mimo to nadmienilem lordowi Cowley, że wydaje nam się przeciw stosownem przewidzieć naprzód wypadek, gdyby Austria chciała osobne stawić warunki, mając skłonić się do koncesyi w Wenecyi, w którym razie należy sobie zastrzedz upoważnienie rozpoznać bliżej podobne oświadczenia wiedeńskiego gabinetu.

Co do czwartego i ostatniego punktu panie hrabio nasuwa się cały szereg uwag, które nie pozwalają mi od razu stanowczej udzielić odpowiedzi, musiałem tylko przypomnieć lordowi Cowley zachowanie się rządu cesarskiego w obec wielkich mocarstw, a przedewszystkiem w obec Austrii. Nie możemy żadną miarą zapoznawać trudności, o jakie zawadzają zawarte w zuryskim traktacie postanowienia. Rząd cesarski usiłował od kilku miesięcy uczciwie i niezmordowanie ułatwić wykonanie tych postanowień, i obecnie mógł się przekonać, jak trudno przychodzi zachować nadzieję, że trudności te dadzą się przewyciężyć. Rząd cesarski może sobie sam oddać świadectwo, że w tym względzie odpowiedział zupełnie swym zobowiązaniom. Gotów jest zarazem naradzić się nad podanym od rządu angielskiego środkiem, uważając go bardzo stosownym, by osiągnąć załatwienie, któreby zaspakajało widoki Włoch i zawierało w sobie potrzebne dla ogólnego dobra rękojmię trwałości. Środki te zgadzają się zupełnie z zasadami, które tworzą podstawę naszych instytucyi, i nie mielibyśmy wcale powodu zaprzeczać skuteczności ich zastosowania w innych krajach. Ale jakkolwiek może być nasze zdanie o wartości tych kombinacji, do których rząd Jej król. angielskiej Mości pierwszy uczynił krok, to uważamy się zawsze za obowiązanych moralnie uwiadomić o tem naprzód dwór austriacki. Musimy lojalność Cesarza i szczerłość jego polityki od wszelkiego ochraniać podejrzenia, w obec stypulacji z Villafranca i Zuryku nie moglibyśmy wiązać się dziś formalnie. Jeżeli bezskuteczność naszych rad i zabiegów dowiodła nam, że niepodobna przywrócić na nowo detronizowanych książąt, to mimo to jesteśmy zawsze obowiązani zapobiedz wszelkiemu fałszywemu wykładowi i usunąć wszelką wątpliwość, dotrzymując przedewszystkiem słowa Francyi, wynurzając się szczerze w obec dworu austriackiego.

Z drugiej strony nie możemy zapominać, że niedawno zaprosiliśmy Rosyę i Prusy uczestniczyć w kongresie, który zebrany miał naraz zapewnić porozumienie wszystkich mocarstw i doprowadzić do załatwienia przedłożonych pod jego obrady kwestyi. Nie od nas wyszło, że Europa w ten sposób zebrana nie mogła być zawezwana potwierdzić nowy stanowczy porządek rzeczy, a obawialibyśmy się słuszne pobudzić drażliwości, gdybyśmy mocą faktów na inne naprowadzeni stanowisko, nowe położenie, przemożnemi zrządzonymi stosunkami zaniechali wyświecić gabinetom petersburskiemu i berlińskiemu, i nie starali się przekonać je, jak wielka okazuje się potrzeba wyszukać praktyczniejszych środków do rozwiązania kwestyi, które bez niebezpieczeństwa nie mogą już długo pozostać w zawieszaniu.

Odpowiedziałem zatem lordowi Cowley, że nim rząd cesarski oświadczy się co do czwartego punktu, poczytuje naprzód za niezbędne wyjaśnić i usprawiedliwić swój stosunek do dworu austriackiego z jednej a dworów pruskiego i rosyjskiego z drugiej strony. Poseł angielski zdawał się usprawiedliwiać powody, które takie a

nie inne postępowanie zakreślają rządowi cesarskiemu, a tuszę, że rząd angielski uzna w nich słuszność i stałość. Przyjęcie pierwszych trzech wniosków mogłoby poświadczyć, gdyby tego była potrzeba, z jakimi uczuciami przyjęliśmy jego wynurzenia, nie może zatem powatpiewać bynajmniej, że pragnelibyśmy szczerze obmyślić rozwiązanie, na jakie pozwala i jakiego domaga się sytuacja średnich Włoch.

Niniejszą depezę racz odczytać pierwszemu sekretarzowi stanu Jej król. Mości i doręcz mu ją w odpisie.

— Dwóch sardyńskich oficerów artylerji w misji wojskowej przybyło do Paryża. Przedmiotem misji tej jest rozpoznanie tutejszej fabrykacji dział. Będą więc zwidzać wszystkie ludwisarnie Francyi.

— Ogłoszone temi dniami miesięczne sprawozdanie banku Francyi okazuje powiększenie zasobu gotówki o 5,750.000 fr., a bieżącego rachunku z osobami prywatnymi o 7,000.000 fr., przeciwnie zaś zmniejszenie stanu portefeulu o 17,333.000 fr., zaliczek na papiery pieniężne i depozyta akcyi o 1,750.000 fr., będących w obiegu banknotów o 9,500.000 fr., bieżącego rachunku skarbu państwa o 29,000.000 fr.

— *Constitutionnel* rozpisuje się, jakie jest polityczne znaczenie zawartego z Anglią traktatu handlowego, wykazując jego konieczność i korzyści. Co do strony politycznej, było to w widokach Cesarza, by czynem świetnym zamknąć peryod wojenny, i pochwyconiem środków odpowiednich okazać szczerą chęć unikania wszelkich powodów do odnowienia wojny. Jakoż Cesarz odjął sam sobie pewną część środków do rozpoczęcia i dalszego prowadzenia wojny, gdyż nagromadzone podczas wojny zasoby przeznaczył na wielkie roboty publiczne dla dobra powszechnego. Co zaś do samego traktatu handlowego, to *Constitutionnel* przypomina, że rząd nie był bynajmniej w tem położeniu, by upatrywać mógł najdogodniejszej pory do jego zawarcia. Idzie bowiem o traktat handlowy, który bez obustronnego porozumienia się nie może być zawarty, a zwłaszcza z Anglią, gdzie wola ministrów podlega zmianom, tak samo jak i ich egzystencja polityczna. Zarzut, jakoby rząd francuski poświęcał widoki przemysłu krajowego, odpiera *Constitutionnel* i dodaje, że korzyści ztąd nie odniosła Anglia w części przeważnej, gdyż po pierwszych wynurzeniach radości (w Anglii) nastąpiła rozważa i ścisłejsze obliczanie korzyści wzajemnych, tak, że pojawiły się już cierpkie rozprawy, i można łatwo przewidzieć, że kanclerz skarbu będzie musiał stawać w obronie tego traktatu.

Holandya.

(Doniesienia z kolonii zamorskich.)

Według doniesień z Batawii z 8. grudnia przybył komendant 2giej wyprawy na Boni do Makasaru, i objął komendę nad wojskiem tudzież komisaryat w sprawach politycznych. Nadeszły także i do Bonthain pierwsze oddziały wojska ekspedycyjnego, a mianowicie 4ty batalion piechoty z Samarang. Wyprawa rozpoczęła się dnia 12. listopada. — Niesprawdza się wieść, jakoby Królowa z Boni miała się zrzec korony swojej. Według ogłoszenia gubernatora jeneralnego w Indyach należących do Holandyi pracują tam usilnie nad emancypacją niewolników. Z początkiem grudnia uwolniła ich już większą część wytknięta komisya w tej mierze.

Włochy.

(Wiadomości bieżące.)

Turyń, 7. lutego. *Gazz. uffic. del Regno* donosi: „Przedwczoraj przybył p. Faryni, gubernator prowincyi Emilia do Turynu. Dnia wczorajszego miał zaszczyt przedstawić się J. M. Królowi, a dzisiaj odjechał już z powrotem do Modeny.“

Jenerał La Marmora mianowany być ma według doniesienia *Gazz. di Milano* jenerałnym inspektorem armii. Nowy minister wojny, jenerał Fanti, mianował komisję dla naradzenia się nad dokładną reformą administracji wojskowej.

Miasto Albertville przestało na ręce intendentu adres do J. M. Króla z 400 podpisami przeciw przyłączeniu Sabaudyi do Francyi.

W ministeryum finansów zajmują się uproszczeniem systemu ekonomii politycznej. Z dniem 1. stycznia 1861 będą zastosowane wszystkie ustawy sardyńskich podatków do Lombardyi i Włoch środkowych.

Rosya posłała, jak słyhać, nadzwyczajnego komisarza do Włoch środkowych z poleceniem rozpoznawania stosunków w środkowych Włoszech.

Modena, 6. lutego. Dekret Faryniego mianuje we wszystkich gminach, powiatach i prowincyach Emilii komisye statystyczne dla ułożenia statystyki powszechnej.

Niemce.

(Posiedzenie w izbach berlińskich.)

Berlin, 10. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przedłożono dwa nowe projekta względem reorganizacji urzędów wojskowych, a mianowicie: 1) względem powszechnego zobowiązania do służby wojskowej, 2) względem dodatku do budżetu na rok 1860 i dalszego poboru 25% dokładu. — Książę Hohenzollern odwoływał się przy tem do patriotyzmu pruskiego, a w ogólności do niemieckiego, a minister wojny wyraził potrzebe

powiększenia zbrojnych sił narodu. — Minister finansów zrobił uwagę, że nadzwyczajka wydatków bieżących wynosiłaby w razie dopełnienia projektów zamierzonych 9¹/₂ milionów, nielicząc jeszcze niektórych wydatków nadzwyczajnych na pensje i dla inwalidów.

W pierwszym i drugim roku wynosiłaby nadzwyczajka wydatków zwyczajnych 3.900.000 talarów, a nadzwyczajnych 3 milionów talarów.

A że na pokrycie tych wydatków nie ma funduszy gotowych, przeto wypadłoby pobierać i nadal 25% dokład przyzwołony do lipca r. b., a tym sposobem zebrałoby się do końca roku 1862 3¹/₂ milionów. Nie można jednak przedłożyć jeszcze wykazu, gdyż niepodobna obliczyć dokładnie wszystkich kosztów. Po jego przedłożeniu żądać się będzie upoważnienia, by pozostała i do kasy skarbowej już odwieczona suma 12 milionów obrócić można na potrzeby projektu dzisiejszego. Oprócz tego spodziewa się minister, że dochody bieżące się powiększą, a po roku 1862 oszczędzenia w wydatkach długu publicznego do 800.000 talarów rocznie, a w końcu liczy też i na powiększenie się podatku gruntowego. Rząd nie jest za tem, by miano ciągle pobierać 25% dokład podatkowy, i chciałby go zniżyć i zastąpić przychodem z podatku gruntowego. Zmiana przepisów co do urzędów wojsk związkowych leży w widokach całej Niemcy; jedyną w tem trudność stawiają tylko stosunki finansowe, które jednak nieuzasadniają bynajmniej oporu przeciw projektowi.

Izba deputowanych uchwaliła następnie, że dopiero po wydrukowaniu tego projektu nastąpić ma dalsza decyzja.

Rosya.

(Uległość i poddanie się dalszych plemion kaukaskich. — Nowiny dworu. — Biblioteka dla włościan.)

Petersbug, 5. lutego. Dnia wczorajszego otrzymał naczelny wódz armii kaukaskiej feldmarszałek książę Baryatyński doniesienie od komendanta prawego skrzydła linii kaukaskiej, że Natuchajcy zamieszkałi między rzekami Adagum i Neberdza, nad czarnem morzem, jeden z najdzielniejszych szczepów czerkieskich, poddali się zwierzchnictwu Rosji na łaskę lub niełaskę. W rękojmię wierności i przywiązania przystawili 17 zakładników z najznakomitszych familii, i tej chwili składają przysięgę.

— Dnia 27. z. m. miał hr. Perponcher, pruski poseł przy dworze tutejszym, posłuchanie u J. M. Cesarza i wręczył przy tem listy swe wierzytelne. Dnia 29. tegoż miesiąca miał poseł zaszczyt przedstawić się Jej Mości Cesarzowej Alexandrownie. — Słynny podróżny, Czychaczew (przyjaciel Humboldt'a, i znany z swej wyprawy do Chiwy i t. d.) właściciel znacznych dóbr Symenny w obwodzie kowrowskim, gubernii włodzimirskiej, założył dla włościan obok cerkwi bibliotekę liczącą do 2000 tomów. — Dar ten jest jednak w tej chwili bez pożytku — pisze *J. d. St. P.*, lecz przyniesie zapewne korzyść zamierzoną po uregulowaniu stosunków włościańskich.

Turcya.

(Amortyzacja papierowych pieniędzy. — Narady w dywanie.)

Konstantynopol, 1. lutego. *Journal de Constantinople* zawiadamia publiczność, że ściągnięte potąd z obiegu i już przebite pieniądze papierowe spalone będą na dziedzińcu mennicy w obecności osobnej w tej mierze komisji w partyach po 60.000 kies. Również i publiczność może być obecna przy tem spalaniu. Reszta będących jeszcze w obiegu pieniędzy papierowych ma być także z końcem marca ściągnięta i następnie spalona.

Dalej donosi dziennik rzeczony, że towary znajdujące się w magazynach urzędu celnego, będą sprzedane na licytacji publicznej, gdyby nie upominano się o nie w przeciągu jednego roku. Po upływie drugiego roku przypada kwota zebrana z przedaży na korzyść skarbu publicznego.

— Wysoka Porta jest od niedawna widownią niezwykłych ruchów, i można wnosić, że się na ważne rzeczy zanosi, jednak potąd zbywa jeszcze na szczegółach w tej mierze. Przedmiotem obrad są według *P. R.* następujące sprawy publiczne: 1) Millet Medzlisi, czyli zgromadzenie ludu, składające się z obranych większością głosów zastępców wszelkich klas i wyznań religijnych, którzy by przedłożyli rządowi potrzeby i życzenia swych komitentów. Zgromadzenie tej izby niższej będzie się odbywać w pałacu wysokiej Porty, gdzie już przeznaczono na to osobny departament. 2) Irad wergiszi (podatek dochodowy). Zaprowadzenie tego podatku obudza wszędzie niechęć. Z początku chciano nałożyć ten podatek tylko na sklepy i magazyny z towarami, ale gdy się z konskrypcji okazało, że suma tych należytości podatkowych wynosiłaby tylko 16 kies, rozciągnięto więc podatek także na wszystkie domy Konstantynopola w taki sposób, że dla wielkiej liczby publiczności jest bardzo uciążliwy i wywołał szemranie.

A z y a.

(Przerwa w handlu japońskim. — Doniesienia z Chin.)

Chinowie owarują Pekin i uście rzeki Pejho. W pobliżu tej rzeki ustawiono sto tysięcy żołnierzy tatarskich. — Anglicy przyspabiają się usilnie do wojny. — Stosunki handlowe w Japonii przerwane zostały z powodu zbytich wymagań Europejczyków przy wymianie dolarów na pieniądze japońskie, jak niemniej i dla rozmaitych obelżywości, jakie Japonom wyrządzono.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 11. lutego. *Monitor* zbija wiadomość w geneńskim dzienniku *Corriere mercantile*, jakoby armia francuska we Włoszech straciła w ostatnim półroczu na tyfus i inne słabości 6000 ludzi, i że z tej przyczyny ma być pomnożona o 15.000 ludzi. *Monitor* dodaje, że wypadki śmierci nieprzechodzą zwyczajnej liczby, a raporta szpitalne ani wspominają o tyfusie. Zresztą byłoby naturalnem uzupełnienie armii, ale i to nienastąpiło jeszcze.

Turyń, 11. lutego. Słychać, że Ricasoli niezgadza się z powtórnem głosowaniem prowincji centralno-włoskich, i posłano do Florencji pułkownika Cugia, ażeby starać się zmienić jego przekonanie. — Maja być utworzone cztery komitety: dla piechoty, konnicy, artylerji i inżynierji. — Dziennik *Araldo cattolico* w Luce zawieszono na jeden miesiąc. — Podług wiadomości z Neapolu z 8. b. m. formuje rząd nowe bataliony i ma ustawić w Abruzach 15.000 ludzi gwardji municypalnej.

Rzym, 10. lutego. Plakat generała Goyona wyraża nadzieję, że karnawał przejdzie spokojnie, zakazuje wszelkie demonstracje polityczne, i dodaje, że zbiegowiska któreby się opierały wezwaniu władzy, będą rozpędzane przemocą. — Mniemany sprawca ostatnich demonstracji jest już aresztowany. — W dywizji francuskiej zawieszono udzielanie urlopów.

Madryt, 10. lutego. Marokanie zbierają się znowu za Tetuanem. Hiszpanie gotują się do dalszych działań wojennych.

Flensburg, 12go lutego. Adres do Króla jest tej treści: Obwieszczenie z 25. stycznia 1852 zaspokoilo zaledwie część naszych słusnych nadziei, ale i tych obietnic wcale niedotrzymano. Specjalna ustawa dla Szlezewiku i konstytucja dla całego państwa zaprzeczają obie tym obietnicom. Zamiast przyrzczonego równoprawienia narodowości nastąpiło gwałtowne bezwzględne cięzenie Niemców. Tylko zupełny zwrot z tej drogi może doprowadzić do pokoju.

Ponieważ obietnice obwieszczenia z roku 1852 nieodnosiły się tylko do Holsztynu, ale i do Szlezewiku, tedy niemoga już i w Szlezewiku obowiązywać zniesione dla Holsztynu na dniu 8. listopada 1858 postanowienia razem z konstytucją państwa z roku 1855.

Stany powołują się na deklarację, przedłożoną na dniu 7go września 1846 zgromadzeniu związkowemu, w której Dania uznała połączenie Szlezewiku z Holsztynem, i protestują jak najuroczyściej przeciw wszelkim rozporządzeniom tak terażniejszym jak i przyszlým, któreby zamierzały odłączyć Szlezewik od Holsztynu.

Dwudziestu sześciu deputowanych — zatem więcej jeszcze niż większość — podpisali adres. We wtorek zaczną się obrady.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 15. lutego. Na wczorajszy targ przepędzono 142 sztuk wołów, mianowicie z Kamionki 3 stada po 25, 10 i 20 sztuk, z Mostów 9 sztuk, z Żółkwi 2 stada po 18 i 19 sztuk, z Rozdołu 2 stada po 20 i 7 sztuk, a z Krzywczyc 24 sztuk. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 125 sztuk na potrzeb miasta i placono za woła, mogącego ważyć 280 fl mięsa i 40 fl łożu, 50 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 350 fl mięsa i 36 fl łożu kosztowała 64 zł. wal. austr.

Zestawienie przeciętnych cen zboża i innych artykułów, jakie były w drugiej połowie stycznia r. b. na targach w obwodzie przemyskim, stryjskim, samborskim, sanockim, stanisławowskim i brzeżańskim.

	O b w ó d					
	Przemysł	Stryj	Sambór	Sanok	Stanisławów	Brzeżany
	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.	zr. cen.
waluty austriackiej						
Mec pszenicy . . .	3 4	2 80	2 82	3 .	3 9	2 87
„ zyta . . .	1 79	1 82	1 67	2 4	1 87	1 91
„ jęczmienia . . .	1 57	1 41	1 32	1 61	1 48	1 39
„ owsa . . .	1 7	. 88	. 93	1 4	. 73	. 81
„ hreczki . . .	1 90	1 64	1 47	. .	2 13	1 53
„ kukurudzy	2	2 .	1 87
„ kartosli 65	. 54	. 51	. 75	. 63	. 52
Cetnar siana . . .	1 2	1 4	. 91	1 8	1 17	1 26
„ wełny . . .	120	55 .	41 .
„ nasienia konicza	20	31 50
Sąg drzewa twardego	7 59	5 77	7 55	5 49	6 52	5 84
„ „ miękkiego	5 59	4 64	5 19	3 82	4 79	4 39
Funt mięsa wołowego	. 11 ³ / ₄	. 8	. 10	. 10	. 8	. 9
Mas okowity 57	. 54	. 50	. 56	. 45	. 44

(Targ Olomuiecki na woły z 1. i 8. lutego.)

Olomunieć, 8. lutego. Na targu z 1. lutego było tylko 67 wołów z Galicyi a i z tych zostało 15 sztuk niesprzedanych. Ceny spadły nieco, tak że cetnar mięsa wypadł na 20 zł. 35 c.

w. a.; Za najlepszą parę wołów wagi 740 H mięsa i 100 H łożu płacono 200 zł. w. a.; za najpośledniejszą wagi 560 H mięsa i 40 H łożu 132 zł. Cena przeciętna z 36 sprzedaży wypadła na 167 zł. 30c. w. a. za 650 H mięsa i 58 H łożu.

Na targu z 8. lutego liczył spód bydła 127 wołów z Galicji, które co do jednego rozkupiono. Ceny podniosły się w porównaniu z przeszłym tygodniem, gdyż cennar mięsa wypadł na 22 zł. 22 c. wal. austr. Ceny były następujące: Za najlepszą parę wołów wagi 760 H mięsa i 80 H łożu płacono 200 zł. w. a., za najpośledniejszą wagi 480 H mięsa i 20 H łożu płacono 110 zł. w. a. Cena przeciętna z 650 sprzedaży wypadła na 150 zł. 70 c. za 612 H mięsa i 46 H łożu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Dzieduszycki Alex., z Izidorówki.
Hotel europejski: Ntrebski Fabian, z Dobrosina. — Kozłowski Zygm., z Rozbawiec. — Stecki Adolf, z Środopolec. — Waygart Wal., adw. krajowy, z Przemyśla.
Hotel angielski: Br. Millity Dytrych, z Stupnicy. — Ujejski Bronisław, z Lubczy. — Nahlik Fr., c. k. pens. major, z Klehanówki.
Hotel krakowski: Stengel Wilhelm, c. k. inżynier obw., ze Stryja.
Do domu zajezdnego nr. 509 $\frac{1}{4}$: Stonecki Wit., z Karolówki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. lutego.

PP. Rulikowski Lud., do Świtarzowa. — Mendlik Jan, c. k. kap. wojs., do Gródka. — Fialka Fr., c. k. kapitan, do Tarnopola. — Wiśniewski Henr., do Dobrzań. — Pienczykowski Józef, do Medwedowiec. — Nartowski Marcin, c. k. lekarz obw., do Stryja. — Knechtel, c. k. lekarz pułk., do Brzeżan. — Sokołowski Julian, do Werchraty. — Lityński Melit., do Firlejówki.

W S. A. T. S.

Dziś opera niemiecka: „Der Freischütz.“
Jutro na scenie polskiej na dochód pani Józefy Hubertowej: „Piekielko domowe“ czyli: „Antykwaryusz“, komedia w 4 aktach z włoskiego

Spóźrżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. lutego.

Porę	Barometr w mierze wadzonej do Reaum.	Stopień ciepla według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.68	- 6.0°	93.8	pełnocny	sl.
8. god. popoł.	325.36	- 5.5°	84.0	"	"
10. god. wiecz.	325.55	- 7.2°	93.0	"	"

Wysokość śniegu 4...

Kurs lwowski.

Dnia 15. lutego.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	10	6	18
Dukat cesarski	6	16	6	22
Półimperyal zł. rosyjski	10	58	10	76
Rubel srebrny rosyjski	2	3	2	7
Talar pruski	1	97	2	1
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 zlr.	85	—	85	48
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	71	21	71	69
5% Pożyczka narodowa	77	10	77	77

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 15 lutego.

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 zlr. 77.80. Metaliki po 5% za 100 zł. 69.25; po 4 $\frac{1}{2}$ % za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicji —; Bukowiny —; Akcje Banku narodowego sztuka 863 —; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 193.50; niższo-austr. towarzystwa eskomowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.
Wekslowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 112.50. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 131.10 Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.
Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.21, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

BARONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześcijańskiej we Lwowie na czas od 16. do 22. lutego 1860.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Uszłyk	Kark	Sponder	Grube żebro	Pół-żebro	Lopalka	Piers (brust.)	Części przydatne od łylki i głowy	U w a g a.
-----------	-----------	---------	------	------	-----------	---------------	----------	--------	------	---------	-------------	-----------	---------	----------------	-----------------------------------	------------

1 funt wiedeński za brajczary w walucie austriackiej.

Imię i nazwisko	Cena nr.	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Frankowska Joanna	1	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Zelichowski Jan	2	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Motylewski Franciszek	3	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Sidorowicz Stanisław	4	35	18	18	30	14	18	18	22	18	14	16	14	14	14	14
Kohmann Ignacy	5	25	18	18	30	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14
Kohmann Antoni (syn)	6	35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	14
Lipanowicz Piotr	7	26	20	20	25	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	14
Solska Józefa	8	35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	14
Hachlewska Apolonia	9	26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Zaworska Agnieszka	10	30	18	18	30	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Kohmann Antoni (ojciec)	11	35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	14
Łepicki Maciej	12	30	20	20	20	14	18	18	20	16	14	16	14	14	14	14
Motylewski Wojciech	13	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Mokrzycki Jędrzej	14	30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Kochelles Jakób	15	17	15	16	16	10	16	16	16	15	13	13	13	13	13	12
Beitscher Daniel	16	18	16	16		16	16	16	15	13	13	13	13	13	13	13
Sidorowicz Józef	1	32	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	15
Niewiadomski Walenty	2	28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14
Motylewski Klemens	3	32	19	20	30	14	18	18	20	17	14	14	14	14	16	15
Solski Ludwik	4	30	20	20	30	14	18	18	20	16	14	14	14	14	15	14
Jakubiecza Piotr	6	28	20	20	28	14	20	20	20	16	14	14	14	14	16	14
Frankowska Anna	7	30	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14
Roźniatowicz Kazimierz	9	30	20	20	30	16	20	20	20	16	14	14	14	14	14	14
Klimpel Waclaw	w budzie nr. 1	22	17	18	20	12	18	17	17	17	14	14	14	14	14	12
Schrenzel Feiweł	9	20	18	18	18	12	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14
Kochelles Jakób	10	22	18	20	24	14	20	20	20	16	14	14	14	14	15	14
Luft Wolf	12	20	18	18	20	12	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14
Tafel Majer Barach	17	20	17	17	19	14	17	17	17	17	14	14	14	14	14	14
Kugel Chaim Ber	18	19	16	18	18	10	16	17	18	15	13	13	13	13	14	13
Gołębski Antoni	w budzie nr. 2	30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Lunda Katarzyna	3	25	18	18	20	14	18	16	18	16	14	14	14	14	14	14
Górski Józef	4	30	18	18	30	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14
Michoński Franciszek	5	30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Mokrzycki Karol	6	30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Danielski Franciszek	7	30	20	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Lipanowicz Jakób	8	30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14
Niewiadomski Walenty	11	28	18	18	30	14	18	18	20	17	14	14	14	14	14	14
Klimpel Waclaw	14 na p. brodz.	22	17	18	20	12	18	17	17	16	13	13	13	13	13	12
Pordeś Mojżesz	16	20	18	18	14	14	18	16	18	15	12	13	14	13	14	12
Hartel Izak Hersz	15 obok koś. s. Anny	20	16	18	18	13	18	18	18	15	13	13	13	13	13	13
Schrenzel Feiweł	Ulica strzelecka	19	16	17	16	9	17	17	18	15	13	13	13	13	14	13

Z urzędu targowego stołecznego miasta Lwów, dnia 15. lutego 1860.